

Replantejament

Un relat de: [Hecate33](#)

Replantejament

--No ho sé, ja t'ho diré.

“Quedarem una altra vegada?” –m’havia preguntat mentre es cordava els botons de la camisa. Jo el vaig contemplar des del llit. Encara nua, endormiscada. En aquell moment em vaig replantejar no seguir les meves pròpies normes. com a mínim aquella de no repetir amant, a menys que aquest m’hagués descobert quelcom nou o que la seva traça en recorre als plaers ja coneguts fos molt gran.

Aquell home -de mitja edat i un punt de sobrepès, com jo mateixa- que es vestia amb pressa no havia aconseguit cap de les dues fites. Tanmateix, li vaig somriure.

--Marxa, que faràs tard i la teva dona et trobarà a faltar. –el meu comentari era volgudament cruel i ho sabia.

Què porta als homes a ser infidels? A jugar-se-la per obtenir un plaer momentani? Jo no sé que en pensen ells, però si tinc la meva resposta a la pregunta: Sentir-me viva, estimada, important –encara que sigui per unes poques hores-. Nua, estimada i important; ni pel que tinc, ni pel que faig; pel sóc i per com sóc. Quan faig l’amor em sento real, més jo que mai, més enllà dels límits.

L’he tornar a veure avui al parc on els seus fills jugaven. Les nostres mirades s’han creuat. Potser si que quedarem.